

24.6.2015

0024/2015

SKRIFTLIG ERKLÆRING

jf. forretningsordenens artikel 136

om styrkelse af EU-strategien for Atlanterhavsregionen

**José Blanco López (S&D), Isabelle Thomas (S&D), Francisco Assis (S&D),
Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), Ramón Jáuregui Atondo (S&D),
Maite Pagazaurtundúa Ruiz (ALDE), Derek Vaughan (S&D),
Fernando Ruas (PPE), Liliana Rodrigues (S&D), Clare Moody (S&D),
Juan Fernando López Aguilar (S&D), Ricardo Serrão Santos (S&D),
Jonás Fernández (S&D), Soledad Cabezón Ruiz (S&D)**

Frist: 24.9.2015

Skriftlig erklæring, jf. forretningsordenens artikel 136, om styrkelse af EU-strategien for Atlanterhavsregionen¹

1. Atlanterhavsområdet, som er EU's vestlige port og grænse i et dynamisk maritimt område og et sårbart havmiljø, er et perifert område, der består af en række ret forskelligartede regioner, hvoraf mange stadig ikke har opnået det gennemsnitlige lønniveau i EU.
2. Den europæiske krise har forværret situationen, og en stor del af territorierne i Atlanterhavsområdet har oplevet tilbagegang i deres udviklingsniveau, og dermed er de fortsat omfattet af den europæiske samhørighedspolitikens mål om konvergens.
3. Derfor har disse territorier brug for at få tilvejebragt en bæredygtig udvikling på det sociale, økonomiske og miljømæssige område, og at der i den forbindelse tages hensyn til behovet for en atlantisk industripolitik, områdeopdeling, en handlingsplan indtil 2020 og styrkelse af den blå økonomi på grund af dens enorme vækst- og jobskabespotentiale.
4. Kommissionen opfordres derfor til at styrke strategien for Atlanterhavsområdet, jf. betænkningen om EU's samhørighedspolitiske strategi for Atlanterhavsområdet (2011/2310(INI)) og Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 201 om en EU-strategi for Atlanterhavsregionen.
5. Denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne sendes til Rådet og Kommissionen.

¹ I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 136, stk. 4 og 5, offentliggør Parlamentet, når et flertal af Parlamentets medlemmer har skrevet under på erklæringen, denne i protokollen med underskrivernes navne, og Parlamentet sender erklæringen til adressaterne, uden at denne dog er bindende for Parlamentet.